

פרשת וישב

"ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו" (מ, כג)

אשה קשישה וערירית שעברה את השואה, נעזרה במשך שנים רבות באחת משכנותיה שהגיעה אליה מידי יום וסייעה לה בכל ענייניה. הקשישה במשך הזמן הלכה ונחלשה והכל הבינו שלא נותר לה הרבה זמן להגיע לעולם שכולו טוב. גם השכנה שבאה לעזור לה הרגישה בכך, ובאחד מן הימים לאחר שסיימה לעזור לזקנה אמרה לה: "אני מבקשת שתזכרי אותי בצוואתך."

המסר היה מובן וכאילו אמרה לאותה זקנה אני הרי עזרתי לך במשך תקופה ממושכת מן הראוי שתזכרי אותי. הקשישה לא הגיבה, לאחר זמן הלכה לעולמה. משפתחו את הצוואה ראו בחלקה הראשון שהיא אכן כותבת שדירתה הגדולה תועבר לידיה של שכנתה שכה עזרה לה, אך בנספח שהיה מצורף לצוואה, שנכתב אגב, באותו יום שבו בקשה השכנה לזכור אותה. נכתב שהדירה תועבר למישהו אחר.

זוה משום שהוברר למפרע את כוונתה האמיתית של השכנה, שכל כוונתה לעזור זה כדי לזכות בביתה של הקשישה וממילא לא מגיעה לה כלום!

"ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו... " מזכיר לנו משהו לא?!"